

Arrest

nr. 338 466 van 22 december 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. WIES
Montoyerstraat 1/41
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 23 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van haar advocaat C. WIES.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 19 augustus 2024 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 14 mei 2025 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 27 juni 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Je verklaart een Angolees staatsburger te zijn geboren te Buco Zau, gelegen in Cabinda. Je bent nog minderjarig. Toen je vijf jaar oud was verhuisde je naar Luanda. Sindsdien woonde je steeds samen met jouw

ouders in Luanda. Je ging tot het tiende jaar naar school. Je ging naar school tot het moment dat je Angola verliet. Jouw vader was actief voor het FLEC (Frente para a Libertacao do Enclave de Cabinda), een politieke partij die streeft voor de onafhankelijkheid van Cabinda. Hij bracht brieven van de partij van Luanda naar de provincie Cabinda. Hij reisde hiervoor drie of vier keer per maand naar Cabinda. Toen hij op 12 augustus 2024 terugkwam van Cabinda werd hij gearresteerd op de luchthaven. Hij werd tegengehouden en bij de controle werden brieven, vlaggen en T-shirts van het FLEC in zijn bagage gevonden. De volgende ochtend kwam de politie naar jouw huis en doorzochten het huis. Ze stelden jullie vragen over documenten van jouw vader. Je werd als oudste zoon bedreigd om informatie te geven. Omdat je bleef volhouden dat je nergens vanaf wist, werd je met een wapen op het hoofd geslagen. Je verloor daarbij het bewustzijn en werd wakker in de cel. Je werd opnieuw ondervraagd door een agent die er bij jou op aandrong verdere informatie te verstrekken over de activiteiten van jouw vader. Een andere agent had echter medelijden met jou en contacteerde jouw oom en lichtte hem in over jouw situatie. Jouw oom betaalde daarop deze agent 10 000 dollar om jou vrij te laten. Deze agent gaf jou een politie-uniform om aan te trekken en zo heb je de cel verlaten. De agent bracht je bij een Portugese man. Deze man zorgde voor jouw documenten en bracht je naar de luchthaven. Jullie reisden naar Portugal maar nog dezelfde dag ben je per bus doorgereisd naar België. Op 19 augustus 2024 diende je een verzoek tot internationale bescherming in in België.

Ter ondersteuning van jouw asielrelaas leg je een attest omtrent je littekens neer. Op 26 mei 2025 bezorgt jouw advocaat het Commissariaat-generaal jouw opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Je verklaart te vrezen voor de Angolese autoriteiten omwille van de activiteiten van jouw vader voor het FLEC. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan het feit dat jij gevisieerd zou worden omwille van enige activiteiten van jouw vader.

In de eerste plaats zijn jouw verklaringen in algemene zin niet in overeenstemming met informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier. Hieruit blijkt namelijk niet dat in 2024 in Luanda enige arrestaties plaatsvonden van personen verdacht van actief te zijn voor het FLEC of dat hun leden gevisieerd en actief vervolgd worden binnen Luanda (Amnesty International – Human rights in Angola – 2024). Daarenboven blijkt uit deze informatie eveneens dat reeds sinds 2013 het FLEC geen formele organisatie kent binnen Luanda (Cedoca – COI Focus Angola, actuele situatie van de Cabindese onafhankelijkheidsbewegingen – 01.07.2013). Deze vaststellingen zorgen er dan ook voor dat jouw verklaringen reeds weinig geloofwaardig worden bevonden. **Daarbij ben je zelf niet politiek actief waardoor er niet kan worden ingezien om welke reden jij zou gevisieerd worden omwille van mogelijke politieke activiteiten van jouw vader, die bovendien reeds in de handen van de overheid zou zijn.** Je verklaart geen specifieke activiteiten te hebben gehad naast school. Je was geen lid van enige organisatie, beweging of groepering, nam nooit deel aan enige politieke activiteiten en verklaart zelf niet geïnteresseerd te zijn in politiek (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.11). Hieruit blijkt dat je allerm minst zelf over een politiek profiel beschikt waardoor je de aandacht zou kunnen trekken van de Angolese autoriteiten. Bovendien keerde je sinds je vertrok uit Cabinda toen je vijf jaar oud was, er nooit meer terug (NPO p.6). Ook hieruit blijken geen persoonlijke banden met Cabinda die er voor zouden kunnen zorgen dat jij de aandacht trok van de Angolese autoriteiten. Je verklaart daarbij dat er geen andere redenen zijn waarom jij Angola hebt verlaten (NPO p.14). **Hieruit komt dan ook naar voren dat je geenszins weet aan te tonen zelf de aandacht te trekken van de Angolese autoriteiten.**

Ook inhoudelijk weet je niet te overtuigen wat betreft de door jou aangehaalde vervolgingsfeiten.

Je bent daarbij tegenstrijdig omtrent de etnische achtergrond van jouw ouders, wat de geloofwaardigheid van jouw banden met Cabinda reeds op de helling zet. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaar je dat jouw ouders van Fiote origine zijn (Verklaring DVZ vraag 6d). Voor het Commissariaat-generaal stel je echter dat jouw ouders van Chokwe origine zijn en deze taal spreken (NPO

p.7). Volgens informatie toegevoegd aan het administratief dossier zijn Fiote en Chokwe twee volledig afzonderlijke talen en etnische groepen ("Mafeko – Learn Ibinda", "People Groups- People name: Chokwe of Angola", "Britannica – Chokwe people" en "Wikipedia – Ibinda "). Daarenboven zijn de Chokwe – zoals je het voor het Commissariaatgeneraal verklaart – niet afkomstig uit Cabinda. Je biedt geen verklaring voor deze tegenstrijdigheid. Je verklaart enkel dat er een verschil is in hoe Fiote en Chokwe zou worden gesproken, wat niet alleen niet correct is maar daarmee evenmin verklarend hoe jij twee verschillende etnieën opgeeft wanneer gevraagd naar de etnische achtergrond van jouw ouders (NPO p.8). Bijkomend is het eveneens opmerkelijk dat jij stelt geen van beide talen te spreken. Je verklaart dat jouw ouders het spraken maar zelf ken je helemaal niets in deze taal (NPO p.7-8). Indien jouw vader de onafhankelijkheid van Cabinda zo hoog in het vaandel draagt, is het op zijn minst opmerkelijk dat hij jou deze lokale taal niet zou bijbrengen. Je kent daarnaast evenmin enige andere etnische groepen afkomstig uit Cabinda (NPO p.8), noch weet je ook maar één andere plaats binnen Cabinda te benoemen buiten Buco Zau, waar je geboren zou zijn (NPO p.8). Zelfs over Buco Zau weet je geen enkele informatie bij te brengen (NPO p.9). **Deze verklaringen omtrent Cabinda zijn zodanig weinig doorleefd en beperkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat jij zou zijn opgegroeid in een politiek bewust gezin met banden in Cabinda.**

Vervolgens schiet jouw kennis omtrent het FLEC zodanig tekort dat dit verder jouw geloofwaardigheid verder ondergraaft. Je verklaart pas na je vertrek uit Angola opzoekingen te hebben gedaan op internet omtrent de partij. Maar ook nu kan je slechts zeer algemeen stellen dat ze strijden voor de onafhankelijkheid en daarom de confrontatie aangaan met de partij aan de macht (NPO p.16). Je weet hier geen enkele bijkomende informatie aan toe te voegen.

- Je weet geenszins uit te breiden over de **manier waarop zij deze confrontatie zouden aangaan** of op welke wijze zij actief zijn. Zo weet je niet zeker of zij al dan niet deelnemen aan verkiezingen (NPO p.17). Daarmee toon je geenszins aan op de hoogte te zijn van de werking van het FLEC.
- Je kent **geen enkel ander lid van de partij**, noch uit de onmiddellijke kring van jouw vader, noch enige belangrijke personen of leiders binnen de partij (NPO p.18).
- Je blijkt **niet op de hoogte van het feit dat de partij reeds geruime tijd opgesplitst is** in verschillende facties. Wanneer je wordt gevraagd of het één verenigde partij betreft verklaar je dat het één geheel is. Dit is in strijd met de informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier (Cedoca – COI Focus Angola, Cabindese onafhankelijkheidsbewegingen – 16.11.2020) waaruit blijkt dat reeds sinds 2010 een duidelijke splitsing bestaat binnen de partij.
- Je **schetst de vlag van de partij foutief**. Hoewel volgens de informatie beschikbaar bij het Commissariaatgeneraal en toegevoegd aan het administratief dossier (Vexillology – Cabinda) verschillende vlaggen omtrent het FLEC en Cabinda de ronde doen, stemt geen enkele overeen met jouw verklaringen omtrent deze vlag (NPO p.17). Dit terwijl je verklaart dat bij jouw thuis vlaggen te vinden waren.

Indien jouw vader steeds voor Cabinda zou hebben gestreden en actief was voor FLEC is het weinig geloofwaardig dat jij nooit enige verdere informatie over de partij zou hebben opgevangen.

Voorts weet je over de activiteiten van jouw vader die aan de basis zouden liggen van de door jou verklaarde problemen zo goed als geen informatie aan te reiken om deze activiteiten aannemelijk te maken. Je verklaart dat jouw vader spullen naar Cabinda bracht maar weet geen verdere informatie toe te voegen over activiteiten van jouw vader of zijn positie binnen de partij (NPO p.10). Je weet geen inhoudelijke informatie toe te voegen over de brieven die jouw vader zou vervoerd hebben of de vergaderingen die plaatsvonden (NPO p.16). Evenmin weet je uit te wijden hoe jouw vader onder de aandacht zou zijn gekomen van de Angolese autoriteiten. Je verklaart dat je nooit eerder enige problemen merkte omwille van de activiteiten van jouw vader (NPO p.15). Je weet daarbij niet aan te geven hoe hij nu de aandacht op zich gevestigd zou hebben. Wanneer je wordt gevraagd hoe hij onder hun aandacht zou zijn kunnen komen, blijf je steken in uiterst algemene verklaringen. Je verklaart enkel dat hij een tegenstander is van de partij aan de macht maar dient aan te geven niet te weten hoe hij nu de aandacht op zich gevestigd zou hebben (NPO p.15-16). Nochtans verklaar je in zeer nauw contact te hebben gestaan met jouw ouders, je verklaart vaak gesprekken met hen te hebben gehad en zij je steeds goede raad gaven (NPO p.7). In deze context is het dan ook des te opmerkelijk dat jij nooit meer te weten zou zijn gekomen van zowel de politieke ideeën als activiteiten van jouw vader.

De documenten die je neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Het attest omtrent jouw litteken weet niets bij te brengen over de omstandigheden waarin je dit litteken zou hebben opgelopen. De vaststellende arts steunt bij de vaststelling van de oorsprong van dit litteken puur op jouw verklaringen. Dit houdt derhalve geen bijkomend element in om de door jou aangehaalde vervolgingsfeiten aan te tonen.

De opmerkingen die uw advocaat het Commissariaat-generaal bezorgt op het persoonlijk onderhoud zijn evenmin in staat deze appreciatie te wijzigen. Het betreft namelijk louter preciseringen in de rand van jouw relaas, zonder daarbij een ander licht te werpen op enige essentiële elementen in de kern van jouw relaas.

Bijgevolg maak je geenszins aannemelijk dat in jouw hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat je bij een eventuele terugkeer naar jouw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. Je beroept je voor

jouw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van jouw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan je bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)”

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 4.4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het “*algemene beginsel van de zorgplicht*” en van “*het beginsel dat het bestuursorgaan verplicht is een besluit te nemen op basis van alle relevante feiten van de zaak*”.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden

beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

6.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.”

Deze motieven worden door verzoeker niet op dienstige wijze betwist. Hij wijst in zijn verzoekschrift weliswaar op zijn jeugdige leeftijd, doch betreft dit op generlei wijze op het bestaan van bijzondere procedurele noden in zijn hoofde in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet. Tevens laat hij na concreet te duiden welke bijkomende steunmaatregelen volgens hem nog zouden moeten zijn genomen.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. Verzoeker verklaart de Angolese overheid te vrezen omwille van de activiteiten van zijn vader voor de Cabindese afscheidingsbeweging FLEC. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

7.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“In de eerste plaats zijn jouw verklaringen in algemene zin niet in overeenstemming met informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier. Hieruit blijkt

namelijk niet dat in 2024 in Luanda enige arrestaties plaatsvonden van personen verdacht van actief te zijn voor het FLEC of dat hun leden geïnterviewd en actief vervolgd worden binnen Luanda (Amnesty International – Human rights in Angola – 2024). Daarenboven blijkt uit deze informatie eveneens dat reeds sinds 2013 het FLEC geen formele organisatie kent binnen Luanda (Cedoca – COI Focus Angola, actuele situatie van de Cabindese onafhankelijkheidsbewegingen – 01.07.2013). Deze vaststellingen zorgen er dan ook voor dat jouw verklaringen reeds weinig geloofwaardig worden bevonden. **Daarbij ben je zelf niet politiek actief waardoor er niet kan worden ingezien om welke reden jij zou geïnterviewd worden omwille van mogelijke politieke activiteiten van jouw vader, die bovendien reeds in de handen van de overheid zou zijn.** Je verklaart geen specifieke activiteiten te hebben gehad naast school. Je was geen lid van enige organisatie, beweging of groepering, nam nooit deel aan enige politieke activiteiten en verklaart zelf niet geïnteresseerd te zijn in politiek (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.11). Hieruit blijkt dat je allerminst zelf over een politiek profiel beschikt waardoor je de aandacht zou kunnen trekken van de Angolese autoriteiten. Bovendien keerde je sinds je vertrok uit Cabinda toen je vijf jaar oud was, er nooit meer terug (NPO p.6). Ook hieruit blijken geen persoonlijke banden met Cabinda die er voor zouden kunnen zorgen dat jij de aandacht trok van de Angolese autoriteiten. Je verklaart daarbij dat er geen andere redenen zijn waarom jij Angola hebt verlaten (NPO p.14). **Hieruit komt dan ook naar voren dat je geenszins weet aan te tonen zelf de aandacht te trekken van de Angolese autoriteiten.**

Ook inhoudelijk weet je niet te overtuigen wat betreft de door jou aangehaalde vervolgingsfeiten.

Je bent daarbij tegenstrijdig omtrent de etnische achtergrond van jouw ouders, wat de geloofwaardigheid van jouw banden met Cabinda reeds op de helling zet. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaar je dat jouw ouders van Fiote origine zijn (Verklaring DVZ vraag 6d). Voor het Commissariaat-generaal stel je echter dat jouw ouders van Chokwe origine zijn en deze taal spreken (NPO p.7). Volgens informatie toegevoegd aan het administratief dossier zijn Fiote en Chokwe twee volledig afzonderlijke talen en etnische groepen (“Mafeko – Learn Ibinda”, “People Groups- People name: Chokwe of Angola”, “Britannica – Chokwe people” en “Wikipedia – Ibinda”). Daarenboven zijn de Chokwe – zoals je het voor het Commissariaat-generaal verklaart – niet afkomstig uit Cabinda. Je biedt geen verklaring voor deze tegenstrijdigheid. Je verklaart enkel dat er een verschil is in hoe Fiote en Chokwe zou worden gesproken, wat niet alleen niet correct is maar daarmee evenmin verklarend hoe jij twee verschillende etnieën opgeeft wanneer gevraagd naar de etnische achtergrond van jouw ouders (NPO p.8). Bijkomend is het eveneens opmerkelijk dat jij stelt geen van beide talen te spreken. Je verklaart dat jouw ouders het spraken maar zelf ken je helemaal niets in deze taal (NPO p.7-8). Indien jouw vader de onafhankelijkheid van Cabinda zo hoog in het vaandel draagt, is het op zijn minst opmerkelijk dat hij jou deze lokale taal niet zou bijbrengen. Je kent daarnaast evenmin enige andere etnische groepen afkomstig uit Cabinda (NPO p.8), noch weet je ook maar één andere plaats binnen Cabinda te benoemen buiten Buco Zau, waar je geboren zou zijn (NPO p.8). Zelfs over Buco Zau weet je geen enkele informatie bij te brengen (NPO p.9). **Deze verklaringen omtrent Cabinda zijn zodanig weinig doorleefd en beperkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat jij zou zijn opgegroeid in een politiek bewust gezin met banden in Cabinda.**

Vervolgens schiet jouw kennis omtrent het FLEC zodanig tekort dat dit verder jouw geloofwaardigheid verder ondergraaft. Je verklaart pas na je vertrek uit Angola opzoeken te hebben gedaan op internet omtrent de partij. Maar ook nu kan je slechts zeer algemeen stellen dat ze strijden voor de onafhankelijkheid en daarom de confrontatie aangaan met de partij aan de macht (NPO p.16). Je weet hier geen enkele bijkomende informatie aan toe te voegen.

- Je weet geenszins uit te breiden over de **manier waarop zij deze confrontatie zouden aangaan** of op welke wijze zij actief zijn. Zo weet je niet zeker of zij al dan niet deelnemen aan verkiezingen (NPO p.17). Daarmee toon je geenszins aan op de hoogte te zijn van de werking van het FLEC.
- Je kent **geen enkel ander lid van de partij**, noch uit de onmiddellijke kring van jouw vader, noch enige belangrijke personen of leiders binnen de partij (NPO p.18).
- Je blijkt **niet op de hoogte van het feit dat de partij reeds geruime tijd opgesplitst is** in verschillende facties. Wanneer je wordt gevraagd of het één verenigde partij betreft verklaar je dat het één geheel is. Dit is in strijd met de informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier (Cedoca – COI Focus Angola, Cabindese onafhankelijkheidsbewegingen – 16.11.2020) waaruit blijkt dat reeds sinds 2010 een duidelijke splitsing bestaat binnen de partij.
- Je **schetst de vlag van de partij foutief**. Hoewel volgens de informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier (Vexillology – Cabinda) verschillende vlaggen omtrent het FLEC en Cabinda de ronde doen, stemt geen enkele overeen met jouw verklaringen omtrent deze vlag (NPO p.17). Dit terwijl je verklaart dat bij jouw thuis vlaggen te vinden waren.

Indien jouw vader steeds voor Cabinda zou hebben gestreden en actief was voor FLEC is het weinig geloofwaardig dat jij nooit enige verdere informatie over de partij zou hebben opgevangen.

Voorts weet je over de activiteiten van jouw vader die aan de basis zouden liggen van de door jou verklaarde problemen zo goed als geen informatie aan te reiken om deze activiteiten aannemelijk te maken. Je verklaart dat jouw vader spullen naar Cabinda bracht maar weet geen verdere informatie toe te voegen over activiteiten van jouw vader of zijn positie binnen de partij (NPO p.10). Je weet geen inhoudelijke informatie toe te voegen over de brieven die jouw vader zou vervoerd hebben of de vergaderingen die

plaatsvonden (NPO p.16). Evenmin weet je uit te wijden hoe jouw vader onder de aandacht zou zijn gekomen van de Angolese autoriteiten. Je verklaart dat je nooit eerder enige problemen merkte omwille van de activiteiten van jouw vader (NPO p.15). Je weet daarbij niet aan te geven hoe hij nu de aandacht op zich gevestigd zou hebben. Wanneer je wordt gevraagd hoe hij onder hun aandacht zou zijn kunnen komen, blijf je steken in uiterst algemene verklaringen. Je verklaart enkel dat hij een tegenstander is van de partij aan de macht maar dient aan te geven niet te weten hoe hij nu de aandacht op zich gevestigd zou hebben (NPO p.15-16). Nochtans verklaar je in zeer nauw contact te hebben gestaan met jouw ouders, je verklaart vaak gesprekken met hen te hebben gehad en zij je steeds goede raad gaven (NPO p.7). In deze context is het dan ook des te opmerkelijk dat jij nooit meer te weten zou zijn gekomen van zowel de politieke ideeën als activiteiten van jouw vader.

De documenten die je neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Het attest omtrent jouw litteken weet niets bij te brengen over de omstandigheden waarin je dit litteken zou hebben opgelopen. De vaststellende arts steunt bij de vaststelling van de oorsprong van dit litteken puur op jouw verklaringen. Dit houdt derhalve geen bijkomend element in om de door jou aangehaalde vervolgingsfeiten aan te tonen.

De opmerkingen die uw advocaat het Commissariaat-generaal bezorgt op het persoonlijk onderhoud zijn evenmin in staat deze appreciatie te wijzigen. Het betreft namelijk louter preciseringen in de rand van jouw relaas, zonder daarbij een ander licht te werpen op enige essentiële elementen in de kern van jouw relaas.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisseren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoeker wijst op zijn minderjarigheid en het hoger belang van het kind, dient erop gewezen dat de algemene bepaling dat het hoger belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, geen afbreuk doet aan de eigenheid van het asielrecht waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag betreffende status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (RvS 29 mei 2013, nr. 223.630). Dat er ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, betekent voorts niet dat er geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden met verzoekers jeugdige leeftijd. Verzoeker kan niet als dermate jong worden beschouwd dat hij niet in staat zou kunnen worden geacht om op zelfstandige wijze de kernelementen van zijn vluchtrelaas aan de hand van gedetailleerde, coherente, doorleefde en geloofwaardige verklaringen uiteen te zetten. Voorts bracht verzoeker via zijn advocaat opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, waarin hij evenwel nergens aanvoert dat tijdens zijn persoonlijk onderhoud geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden met zijn jeugdige leeftijd. Verzoeker kan dan ook niet dienstig naar zijn jeugdige leeftijd verwijzen teneinde op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen.

Waar verzoeker verder betoogt dat geen onderzoek werd gevoerd naar zijn arrestatie, terwijl dit voor hem de kern van zijn vrees uitmaakt en hij hierover gedetailleerde en consistente verklaringen heeft afgelegd, dient erop gewezen dat uit de voormelde motieven uit de bestreden beslissing blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat zijn vader lid is van het FLEC en dat verzoeker in het kader van diens arrestatie eveneens door de Angolese autoriteiten werd geviseerd. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde arrestatie door de Angolese politie. Het louter herhalen van zijn verklaringen dienaangaande in het verzoekschrift werpt hierop geen ander licht.

Waar verzoeker verder stelt als volgt:

“Het CGVS beweert dat “Hieruit blijkt namelijk niet dat in 2024 in Luanda enige arrestaties plaatsvonden van personen verdacht van actief te zijn voor het FLEC of dat hun leden geviseerd en actief vervolgd worden binnen Luanda (Amnesty International – Human rights in Angola – 2024).”

Het feit dat er geen algemene vervolging van FLEC-leden in Luanda gerapporteerd wordt, sluit niet uit dat verzoeker individueel geviseerd werd vanwege de activiteiten van zijn vader.

De context van verzoeker betreft clandestiene activiteit, waarbij formele registratie van vervolging onwaarschijnlijk is. Verzoeker werd mishandeld en opgesloten zonder formele aanklacht, en kon slechts ontsnappen na omkoping van een ambtenaar. Dergelijke feiten laten per definitie weinig sporen na in officiële bronnen.

De geloofwaardigheid van verzoeker wordt ten onrechte in twijfel getrokken zonder inhoudelijke weerlegging van zijn consistent en gedetailleerd relaas, dat bovendien wordt gestaafd met medische attesten van verwondingen.”,

dient erop gewezen dat rekening moet worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren. *In casu* is de motivering uit de bestreden beslissing met betrekking tot de landeninformatie aangaande de activiteiten van het FLEC in Luanda (zie map 'Landeninformatie') van ondersteunende aard. Dat uit deze informatie blijkt dat het FLEC niet langer actief is in Luanda en dat er geen algemene vervolging van FLEC-leden in Luanda wordt gerapporteerd, vormt in het licht van verzoekers vluchtrelaas een (bijkomende) negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van dit vluchtrelaas. Dit neemt inderdaad niet weg dat clandestiene activiteiten van FLEC-leden in Luanda kunnen plaatsvinden. Doch uit de voormelde motieven uit de bestreden beslissing blijkt dat *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan de beweerdde activiteiten van verzoekers vader voor het FLEC.

Waar verzoeker verder betoogt dat hij de kans niet kreeg om de in de bestreden beslissing opgenomen tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden te verduidelijken, toe te lichten en/of te verbeteren, dient erop gewezen dat verzoeker overeenkomstig artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud overmaakte, doch dat hij hierin nergens opmerkingen formuleerde die op de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden een ander licht zouden (kunnen) werpen. Bovendien laat hij ook in zijn verzoekschrift na concreet te duiden welke bijkomende vragen volgens hem nog zouden moeten zijn gesteld geweest tijdens zijn persoonlijk onderhoud, laat staan welke bijkomende verduidelijking, toelichting en/of verbetering hij zou hebben willen aanbrengen, hetgeen, gelet op de devolutieve werking van onderhavig beroep met volle rechtsmacht, geenszins ernstig is.

Wat betreft zijn etnische origine, stelt verzoeker dat zijn ouders onder elkaar Fiote spraken, dat zij met verzoeker soms Chokwe spraken, een taal die verzoeker verstaat maar niet spreekt, en dat in Luanda Portugees de dominante taal is omdat er vele etnische groepen naar geïmmigreerd zijn. Hiermee doet hij evenwel geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de etnische origine van zijn ouders aangezien hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat zijn ouders van Fiote origine zijn, terwijl hij bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verklaarde dat zij van Chokwe origine zijn, waar uit de aan het administratief dossier toegevoegde landeninformatie dienaangaande (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat dit twee verschillende etnische groepen en talen zijn en dat de Chokwe niet uit Cabinda afkomstig zijn. Dit klemmt des te meer daar verzoeker stelt dat zijn vader actief is voor de Cabindese afscheidingsbeweging FLEC, zodat eens te meer kan worden verwacht dat hij zijn zoon zou inlichten over de etnische en culturele aspecten van deze Angolese exclave. Verzoeker verklaarde immers dat hij hierover wel degelijk met zijn vader sprak. Desalniettemin blijkt verzoekers kennis over Cabinda ten zeerste beperkt, zoals in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing op pertinente en omstandige wijze wordt gemotiveerd. Dat verzoeker, als jongeman die in het door het Portugees gedomineerde Luanda opgroeide, geen Chokwe of Fiote spreekt, doet aan deze vaststellingen geen afbreuk.

Voorts wordt in de bestreden beslissing tevens terecht vastgesteld dat verzoekers kennis van het FLEC te wensen overlaat. Waar hij dienaangaande in zijn verzoekschrift betoogt dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud slechts verklaarde dat hij opzoeken deed op het internet teneinde te weten te komen of en waarom leden van het FLEC soms gewapend zijn, dient vastgesteld dat uit deze verklaringen hoe dan ook blijkt dat hij opzoeken deed op het internet, hetgeen zijn kennis over het FLEC een ingestudeerd karakter geeft. Temeer daar verzoeker stelt dat zijn vader lid is van het FLEC en dat hij hierover met hem sprak, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker zich terdege over het FLEC tracht te informeren. Uit de voormelde motieven uit de bestreden beslissing blijkt evenwel dat verzoekers kennis tekortschiet. Zo weet verzoeker niet dat het FLEC in verschillende facties is opgesplitst. Dat het in de media en internationale rapporten nog steeds als één beweging wordt beschouwd, zoals verzoeker in zijn verzoekschrift benadrukt, doet geen afbreuk aan het feit dat deze kennis wel degelijk van verzoeker kan worden verwacht. Ook zijn kennis over de vlag van het FLEC stemt niet overeen met de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'). Dat er verschillende vlaggen circuleren, zoals verzoeker in zijn verzoekschrift benadrukt, wordt ook in deze informatie vermeldt, doch verzoekers omschrijving stemt met geen van de aangehaalde vlaggen overeen. In zoverre kan worden aangenomen dat de vlaggen die zijn vader bijhield, nog een andere

versie zouden zijn, dient erop gewezen dat dit motief tevens dient gezien te worden in het geheel van de overige motieven in de bestreden beslissing en in die zin een bijkomende negatieve indicatie vormt voor de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas. Waar verzoeker stelt dat de informatie in het administratief dossier over de vlaggen van het FLEC niet afkomstig is van “*officiële COI-documentatie, noch wetenschappelijk gevalideerd*”, dient erop gewezen dat hij zelf geen enkel objectief stuk bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat deze door de commissaris-generaal gehanteerde informatie onjuist, onvolledig en/of achterhaald zou zijn. Dat de kleuren groen, geel en rood de pan-Afrikaanse kleuren zijn, doet aan het voorgaande evenmin afbreuk. In zijn verzoekschrift komt hij voor het overige niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn verklaringen afgelegd tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Dat verzoekers vader bewust zou hebben gezwegen over zijn activiteiten bij het FLEC, zoals in het verzoekschrift wordt betoogd, is niet in overeenstemming met verzoekers eerdere verklaring dat zijn vader wel degelijk met hem sprak over het FLEC en Cabinda (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Nergens in de bestreden beslissing wordt verwacht dat verzoeker toegang zou hebben tot geheime informatie van het FLEC en/of de Angolese overheid, doch er kan wel degelijk worden verwacht dat verzoeker gedetailleerde, doorleefde en aannemelijke verklaringen kan afleggen over de activiteiten van zijn vader voor het FLEC en de omstandigheden van zijn arrestatie. Zoals in de bestreden beslissing op pertinente wijze wordt gemotiveerd, blijft verzoeker hieromtrent in gebreke.

Met betrekking tot het voorgelegde medisch attest (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) dient vastgesteld dat hierin enkel melding wordt gemaakt van littekens die verzoeker opliep en dat de oorzaak hiervan wordt toegeschreven aan de door verzoeker zelf aangehaalde verklaringen. Aldus kan bezwaarlijk worden aangenomen dat dit attest een objectief bewijs vormt voor de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas. Een medisch attest vormt immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen.

Waar verzoeker de context in Angola schetst (verzoekschrift, p. 3), dient vastgesteld dat dit louter algemene informatie betreft die geen betrekking heeft op verzoekers persoonlijke, individuele situatie en die op zich dan ook niet volstaat om de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas alsnog te herstellen.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest. Derhalve kan hij zich niet beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

7.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

7.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

7.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

8.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De *subsidaire beschermingsstatus* wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou

lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

8.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

8.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

8.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

8.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend vijftientig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. HUENGES WAJER